

р. 184. Да са не смѣсватъ оние листе (*чайни*), които сж набрани у-ренѣта, съ оние, които сж набрани вечерѣта. *З. 205.* За това роса и не става денѣ, а само подѣ-вечерѣ. *Л. Д. 1871 р. 98.* По-онѣжъ годи-нѣ, единѣ денѣ надвечерѣ заминувамъ прѣзъ село Горовѣй. *ib. 1869 р. 137.* Надвечерѣ стигнахъ до връх-атъ на Стрый рѣкѣ. *Р. 102.*

Вечеря *с. ж.* ужины: Маламка добра вечеря... Вечеря да си вечерямъ. *Д. 10, 13—17.* А ме проважда от икиндия, Да му наготвиъ сладка вечера. *ib. 69, 21—22.* Въ Филибе му е обяда, На Едрене му вечера, Заранѣ порано новѣ Стамбола. *М. 112.* Нарѣчай ѣ на млада Митреѣйца, Да уготвить господска вечера. *ib. 127.* Сющи по **тайна-та вечера**, Триста пушки ся пукнале. *ib. 172.* Ракыя пакъ направи третій да испродаде бацино-то си иманіе и да иде около-свѣта, и все пакъ тя и на четвъртый отиѣ „*прѣзъ-море му вечерѣ*“ *Л. Д. 1869 р. 110.* **Раздѣльная вечера** *малчишникъ. Пк. 111.*

Вечерямъ *м. дл.* ужинаю: Дуня ке ме на ручокъ *ручати*, И не-ранджа на вечер *вечерати*. *Д. 38, 15—16.* Вечеря да си вечерямъ. *ib. 10, 17.* (—да вечерями. *ib. 77, 11—12.*) Да ручаетъ и да вечераетъ Безъ свѣкы, безъ бѣла борина, Отъ софра-та видело да иматъ. *М. 84.* Да ѣ вида пѣрва любовь—Ангелина,—посестрима; Али ми ѣ вечера-на—и легната, Вити порти затворени,—*ib. 590.* Искачи се с' господа-ро,—на чардако, Вечеряла младо ягне. *Ч. 349.* Сѣдянка ся кладе, Ма-ма не ма пуца! Слагай чи вечерай, Дигаи чи примитай! Постилай та лѣгай! Сложихъ вечерѣхмы, Послахъ лѣгнахмы си, Приснахъ мамѣ и теты, Чи прѣзъ плетъ надникнахъ. *Пк. 19.* Послѣ ся придрѣшилъ съ чисти дрѣхы и като вечерялъ, уталожилъ ся слѣдъ вѣчеряніето и таи ноцъ ся успокоилъ налѣгло то си. *Х. I. 64.*

Вечъ *тоже что* вече и вече *нар.* болѣе, *союзъ* уже: Веч ни ся, кардаш, додѣя. *Д. 32, 20.* Марко Дафини говори: Щѣ да те, либе, попустихъ, Че вече не си хубава Като прѣва-та година Прѣва-та и по-вторна-та. *ib. 45, 1—5.* Сега хора-та не пишкѣтъ вече съ орлово перо на дѣска, нѣ съ златно писалче на копринена хартиѣ. *Л. Д. 1869 р. 174.* Та вечъ кога ся покажѣтъ зѣби, тога може му ся дава и друго лѣстіе. *ib. р. 95.* И колко-то волове (*хора-та*) употрѣблявать, не впрѣ-гать ги вечъ въ шѣм-та а въ рогове-тѣ. *ib. р. 175.* Учени-ты момче-та още си не дорастлы и вечъ сж заприличяли на извѣхналы и пожлѣ-тѣлы старци. *ib. 202.* Щомъ като вдѣхне единѣ дѣте-то въздухъ и сръдце-то му начне да бѣе, да ся невдѣхва вечъ. *ib. 1870 р. 97.* Въ мягко врѣме може да ся сѣе вечъ и овесъ. *ib. р. 181.* Продлѣжявася и врѣзваніе-то (*на лозя-та*), ала не и кога вечъ цѣвятъ. *ib. р. 184.*